

РЕШЕНИЕ

№ 3685

гр. София, 11.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 41 СЪСТАВ, в публично заседание на първи март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: МАРИЯ ЕМ. МАЛОСЕЛСКА

при участието на секретаря СИЛВИЯ Н. ВЕЛКОВА
като разгледа докладваното от МАРИЯ ЕМ. МАЛОСЕЛСКА Гражданско дело № 20221110164035 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 124, ал. 1, вр. чл. 237 ГПК.

Образувано е по искова молба, подадена от Б. П. Ж., с която срещу . са предявени главен и евентуални иски за прогласяване нищожността на клаузата на чл. 11 договор за паричен заем № 615741, сключен с ответника на 31.12.2021 г. на основание чл. 26, ал. 1, пр. 1, пр. 2 и пр. 3 ЗЗД.

Ищецът твърди, че с процесния договор е уговорена дължимостта на неустойка за неизпълнение от страна на потребителя на задължения за обезпечаване на кредита, по някой от посочените в чл. 5 от същия начини. В тази връзка се поддържа, че е била начислена неустойка в размер на сумата от 433,92 лева още при сключването на договора, че същата е била дължима наред с погасителните вноски по кредита, била е включена в същия като компонент на погасителните вноски, с оглед което и това вземане на кредитора несъмнено има характеристиките на разход по кредита, но същото не е било включено в размера на ГПР, посочен в договора. Счита, че клаузата за неустойката е нищожна поради противоречие с императивни материалноправни норми, заобикаляне на закона, поради противоречие с добрите нрави, както и че същата е неправопавна. Исква от съда с решението си по същество да прогласи нищожността на тази клауза от договора. Претендира разноси за производството.

В срока за отговор ответникът заявява, че признава предявения иск и моли за постановяване на решение по този процесуален ред. Счита, че са налице предпоставките на чл. 78, ал. 2 ГПК и разноси в тежест на ответника не следва да бъдат възлагани, доколкото ответникът не е претендирал от потребителя заплащането на суми по тази договорна клауза, а от страна на кредитополучателя плащания не са били извършвани за погасяване на неустоечното вземане. Релевира възражение по чл. 78, ал. 5 ГПК.

С молба, подадена на 01.03.2023 г. преди проведеното по делото открито съдебно заседание, ищецът, чрез процесуалния си представител е заявил искане за

постановяване на решение с оглед направеното от ответника признание и за присъждане на разноски, в т.ч. и на адвокатско възнаграждение по реда на чл. 38, ал. 2, вр. ал. 1, т. 2 ЗАдв.

С определение, подтановено в откритото съдебно заседание по делото на 01.03.2023 г., съдът, като е приел, че са налице предпоставките за произнасяне с решение по реда на чл. 237 ГПК, е приключил съдебното дирене и е обявил на страните, че ще се произнесе с решение по този процесуален ред.

Софийски районен съд е сезиран с предявени в условията на евентуалност искове за прогласяване нищожността на процесната клауза от договора на заявените от ищеца основания. С оглед признанието на предявения иск, направено от процесуален представител на ответника, легитимиран изрично да признава исканията на другата страна, с доклада по делото съдът е обявил за безспорни между страните всички правнорелевантни твърдения, включени във фактическия състав на предявения иск.

Доколкото ответникът е признал иска, а ищецът е направил изрично искане за постановяване на решение по този процесуален ред, то и предявеният иск следва да бъде уважен на главното заявено основание, а именно противоречие на процесната клауза със закона. Не са налице условия съдът да разглежда и да се произнася по евентуално наведените от ищеца основания на иска си. С оглед правилото на чл. 237 ГПК съдът не дължи да излага допълнителни мотиви по основателността на иска.

По разноските:

Съдът приема, че макар да признава иска с поведението си ответникът е дал повод за предявяване на иска, предмет на спора. Оспорената клауза за неустойка е част от договорното съдържание на процесния договор, изготвен по утвърден от ответника образец. С оглед формулирането на клаузата за неустойка в текста на договора и обстоятелствата, че неустойка е била начислена още при сключването на същия и че сумата е включена в общо дължимата от ищцата сума, като същата е прибавена и формира размера на анюитетните вноски по кредита /видно от погасителния план/, то и съдът приема, че ответникът е дал повод за предявяването на иска, независимо от възраженията му, че не е претендирал фактически заплащане на това вземане. Погасителният план съдържа падежите, на които вземането за неустойка е дължимо наред с анюитетните вноски по кредита. По арг. от разпоредбата на чл. 84, ал. 1 ЗЗД съдът приема, че ответникът е дал повод за предявяване на иска, с оглед което и разноските следва да бъдат разпределени по общия ред.

Не е налице основание искането на процесуалния представител на ищеца заплатените по делото разноски в размер на сумата от 50 лева да бъдат присъдени в полза на адвокатското дружество, доколкото изключение от правилото разноски да се присъждат на субект, който не е *страна* по делото, е предвидено само по отношение на адвокатското възнаграждение в хипотезата на чл. 38, ал. 2, вр. ал. 1 ЗАдв. Сумата от 50 лева на основание чл. 78, ал. 1 ГПК следва да се присъди в полза на ищеца. На основание чл. 38, ал. 2, вр. ал. 1, т. 2 ЗАдв. в полза на едноличното адвокатско дружество, представлявало безплатно ищцата в производството следва да се присъди адвокатско възнаграждение в минимален размер на сумата от 480 лева с вкл. ДДС.

Мотивиран от изложеното, съдът

РЕШИ:

ПРОГЛАСЯВА по предявления от Б. П. Ж., ЕГН *****, с адрес: .П., ., срещу ., ЕИК ., със седалище и адрес на управление: ., ., иск с правно основание чл. 26, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, вр. чл. 19, вр. чл. 11, ал. 1, т. 10 ЗПК, вр. чл. 26, ал. 4 ЗЗД нищожността на клаузата на чл. 11, ал. 1 от договор за потребителски кредит № 615741/31.12.2021 г., по силата на която ответникът е начислил неустойка за неосигуряване на обезпечение на задълженията на кредитополучателя по същия.

ОСЪЖДА ., ЕИК ., със седалище и адрес на управление: ., ., да заплати на Б. П. Ж., ЕГН *****, с адрес: ., на основание чл. 78, ал. 1 ГПК сумата от **50 лева** – разноски в производството пред СРС.

ОСЪЖДА ., ЕИК ., със седалище и адрес на управление: ., ., да заплати на еднолично адвокатско дружество „Д. М.“, Булстат ., представлявано от Д. М., на основание чл. 38, ал. 2, вр. ал. 1, т. 2 ЗАдв. сумата от **480 лева с вкл. ДДС**, представляваща адвокатско възнаграждение за предоставена на ищеца безплатна правна помощ в производството пред СРС.

Решението може да се обжалва с въззивна жалба пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчване на препис на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____